

تماشاخانه

نگاهی به «دو روزهای آخر اسفند»

بنفشه‌هایی در جعبه‌های چوبی

شلا لاهیجی

● گهگاه در زمستان مسلط بر هنر ایران ناگهان یک بوستان بنفشه می‌روید که حتی با دیدنش هم باورمان نمی‌شود که خواب نیست، واقعاً یک گلزار گل بهاری است. رحمانیان یک بار دیگر در تئاتر ایران با روی صحنه آوردن کنسرت- تئاتر «دو روزهای آخر اسفند» باوجود این بی‌تسنگی آن گلزار بنفشه‌های بهاری را نشانمان داد آنگونه که عطر بنفشه در مشاممان بپیچد و باز نفس‌ها را بند آورد. قلب‌هامان را کوبه‌وار به تپش اندازد و باز نشان دهد که هنرمندان وطنمان حتی اگر روزن کوچکی برای نشان دادن توان خلاقیت‌هایشان پیدا کنند، می‌توانند ششور و غوغا برپا سازند و صحنه را آکنده از فریاد تحسین کنند که نمایشی نشانمان دهند که حتی خولیش را هم نمی‌دیدیم نه در اینجا و نه حتی در جای دیگری از جنس ما و در قالب یک کنسرت- تئاتر. رحمانیان با به صحنه آوردن کنسرت-تئاتر «دو روزهای آخر اسفند» نشان داد هملقندر که در نمایش موزیکال «ترانه‌های قدیمی ایرانی» توانا و نفسگیر است حتی اگر صحنه‌اش جای نمایش تئاتر نباشد یا اگر با نمایش یک اثر مذهبی همچون «عشق» هرچند تنگ‌نظران اجازه چاپ متن آن را نداده باشند، توانایی آن را دارد که از عشق بگوید و ایمان و اشک و لیخند را تواناوان از چشم و لب سخت‌دل‌ترین‌ها نیز برآورد، در یک نمایش موزیکال که این نوعش برای بسیاری از علاقه‌مندان تئاتر غافلگیر کننده بوده، آه و حسرت و از همه بیشتر تحسین همگان را برانگیخت. نمایش که تمام شد مثل تلوایزدها تا خانه گنجی بودم و مست، مست و مدهوش این همه استعداد، این همه خلاقیت و این همه هنر در همگان دست‌اندر کار؛ از آنکه نوشت، از آنکه کارگردانی کرد و آنکه نواخت و آنکه آواز خواند و آنکه بازی کرد. انگار خوب می‌دیدم و نمی‌خواستم بیدار شوم. دلم می‌خواست چشم‌ام را ببندم و توان شنوایی‌ام را صدچندان کنم و در پس چشم‌مان بسته‌ای که می‌بیند و حس شنیدن که معجزه تحسین صدچندانش کرده تمامی آنچه بود را در صندوق خانه جام دهم و با چفت‌و بست رمزدار آن را محفوظ دارم و هروقت درویرم خالی از اغیار بود، جعبه جادویی را بگشایم و باز بخشی از آنچه را که چشم در آن شب دوازدهم اسفند دیده بود، به گوش و چشم جان بینم و بشنوم و خالقش را تحسین کنم. راستی چرا ماقدر این استعدادهای جهان پسند را نمی‌دانیم و این ذهن‌های معجزه‌گر را که چنین توانا می‌توانند ما و جهان را به یک‌دیگر پیوند دهند و خرسندمان سازند که هنوز آتش هنر ناب در این ملک نمرده است، زنده است و بالنده هنوز بنفشه‌ها در روزهای آخر اسفند در جعبه‌های کوچک چوبی با برگ و ریشه و خاک به گلزار کوچ می‌کنند و جهان را با رنگ‌های درخشان رنگین می‌سازند.

یادداشت روز

خطرات لغو بی‌رویه کنسرت‌ها

محمد سریر رییس هیات‌مدیره خانه موسیقی

● در پی لغو برخی کنسرت‌ها در استان‌ها، این باور در هنردوستان و به‌ویژه علاقه‌مندان موسیقی به‌وجود آمده که ظاهراً قرار نیست سربال برگزاری کنسرت‌ها به‌سوی پایان‌بندی مناسبی رود. به اعتقاد من این قبیل اتفاقات را باید در چارچوبی مناسب بررسی کرد و مثل باقی تصمیماتی که در پایتخت گرفته می‌شود، برایش یک راه‌حل مناسب یافت. به این ترتیب که با هماهنگی و راهکارهای از پیش تعیین‌شده، مقرراتی تنظیم کرد که ناهماهنگی‌هایی که این روزها شاهدش هستیم رخ ندهد. بهتر است برای جلوگیری از بروز این اتفاقات تمهیداتی در نظر گرفته شود، در غیر این صورت لغو کنسرت‌ها، گرایش گروه‌های موسیقی را به حوزه‌های زیرزمینی و محدوده‌های بدون مجوز همراه خواهد داشت که تبعات چندان خوبی ندارد. فراموش نکنیم برای اجرای این کنسرت‌ها هزینه‌های هنگفتی در نظر گرفته می‌شود و قطعاً لغو آن برای گروه‌های موسیقی ضررهای مالی جبران‌ناپذیری به بار می‌آورد. بهتر است وقتی مدیران و مسوولان فرهنگی استان‌ها در چنین شرایطی قرار می‌گیرند، این موارد را برای گروه‌هایی که باعث جلوگیری از اجراها در برخی شهرهای ایران می‌شوند، توضیح دهند. روند اجرایی را به آنها انتقال دهند و تا آنجا که امکان دارد تلاش در متقاعد کردن آنها داشته باشند، نه پذیرش لغو کنسرت. از طرفی، حداقل در هنگام لغو برخی کنسرت‌ها، خسارت پرداخت شود. قطعاً وزارت ارشاد در این زمینه مسوول است؛ به این معنی که وقتی تصمیمی از پیش گرفته شده، باید پشتیبانی هم صورت گیرد و در قالب یک «چارچوب قانونی» تبیین شود. شنیدن پی‌درپی اخبار لغو کنسرت‌ها کمرنگ‌شدن اعتماد به حوزه فرهنگ و هنر را همراه خواهد داشت. بدیهی است که در کشور ما به‌خاطر وجود اقوام، ادب و سبست‌های مختلف، تصمیم‌گیری در برخی استان‌ها با حساسیت‌های بالا همراه است و برخی تصمیمات، نگرانی‌های اجتماعی به‌دنبال دارد. بهتر است با کمک مسوولان و مدیران استان‌ها، افراد و گروه‌هایی که موجب لغو کنسرت‌ها می‌شوند توجیه شوند. نتیجه نامی این تمهیدات، بارش‌دن در‌های گفت‌وگو برای متقاعد کردن و توجیه برخی افراد و گروه‌ها در استان‌هاست.

هنر

پایان مهم‌ترین گردهمایی بخش خصوصی

تصویر سالی‌ها در قاب آخر ایستادند

سحر آزاد

عکس: فرهاد توکلی فارسانی

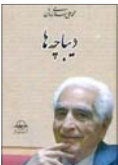
برعهده گرفت. حبیب رضایی که در سال‌های گذشته اجرای مراسم را برعهده داشت جای خود را به محمد رحمانیان، کارگردان تئاتر داد. با اینکه رحمانیان درحال حاضر نمایش «روزهای آخر اسفند» را به روی صحنه برده است، یکی از شب‌های کارگردانی خود را با مجری‌گری جشن تصویر سال جبه‌جا کرد. او البته در مورد حضور خود به‌عنوان یک تئاتری در جشنی که جنبه تصویری دارد، گفت: «بعد از ۱۰ سال که همواره تصویر در یک موقعیت دوبعدی تعریف می‌شود، در یازدهمین سال با جریان سه‌بعدی یعنی تئاتر همراه «تصویر» هستیم. من به‌دلیل همین دوبعدی‌بودن با سیف‌الله صمدیان مشکل دارم.» او همچنین به ذکر خاطره‌ای از سیف‌الله صمدیان، دبیر جشن تصویر سال پرداخت: «یک بار فیلم مرگ فروشنده را دیدیم. از بازی‌ها پرسید و گفتم داستین هافمن خوب بازی کرده است. او گفت نه آن یکی، منظوروش جان مالک‌وویچ بود بعد عکس او را قاب گرفت، کنار عکس خودش قرار داد و گفت بین چقدر شبیه هم هستیم. من هم می‌گفتم نه! او ۱۱ سال جایزه تصویر سال را برگزار کرده است و من الان می‌توانم بگویم سیف‌الله‌نبودن بهتر از جان مالک‌وویچ بودن است.»

خلع‌تبری خواست تا در مورد این آهنگ‌ها صحبت کند. خلع‌تبری با بیان اینکه سال‌هاست به جشن تصویر سال می‌آید و از پشت صحنه شاهد برگزاری مراسم است، عنوان کرد: «این کار در سال ۱۳۲۲ زمانی که ایران اشغال بود از سوی گروهی از نوازندگان ایرانی در نیویورک اجرا شد و من بار دیگر آن را بازسازی کردم.» در ادامه عکاسانی که آثارشان به‌صورت مجموعه عکس در بخش مالتی‌تصویر سال به نمایش درآمده بود، مورد تقدیر قرار گرفتند که شامل مجموعه عکس‌های «سینمای ایران» اثر امیر عبدی، «آنها سوری هستند» اثر پلک صدیقی، «جنگ و زندگی» اثر حسن قانلی، «روایت تصویری از عاشورا» اثر حامد صادقی، «ایران» اثر اکبر آقاجری و «مذاکرات ۵+۱» بدون شرح، اثر احمد معینی‌جم بودند. در ادامه معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد برای اهدای جایزه به برندگان بخش عکس‌های ریاست‌جمهوری روی سن آمد. در این بخش محسن شاندیز، محمد فرنود، یلدا معیری، مجید سعیدی، مهدی قاسمی، احمد معینی جم، ابوالفضل نسایی، مقداد مددی، سجاد صفری و سید محمود حسینی برگزیده شدند.

مهدی قاسمی پس از دریافت جایزه خود گفت: «اولین‌بار ۱۶-۱۷ سال داشتم که سیف‌الله صمدیان را دیدم. از او پرسیدم چطور به اینجا رسیدی. او گفت که ۴۰ سال زندگی کردم. اولین به احترام ۶۰ سال زندگی و سلامتی باید دست زد.» یلدا معیری هم بعد از دریافت جایزه اظهار کرد: «نمی‌خواستم صحبت کنم اما همه آمدند و از صمدیان تعریف کردند. دیدم بد است من از او نگویم.» صمدیان هم در واکنش به این سخنان با طنز گفت: «صمدیان را خط بزیند، می‌خواهم درست و حسابی زندگی کنیم.» با پایان جوایز این بخش انتظاری نیز در مورد آشنایی خود با صمدیان ابراز کرد: «من صمدیان را خیلی دوست دارم خودش هم می‌داند که البته این دانستن خوب نیست! ۱۷ یا ۱۸ سال پیش در وزارت ارشاد مدیر کل مطبوعات داخلی بودم که مجله تصویر تازه منتشر شده بود. یاد می‌آید که صمدیان به خط خودش نامه‌ای نوشته بود و دلگیری مختصری پیش آمده بود و من گفتم که با هزینه خود یک سال تصویر را مشترک می‌شوم.» در پایان مراسم هم فیلم کوتاهی از علی زارع و دو فیلم کوتاه از محسن رسول‌اف پخش شد و جوایز بخش جوانان زیر ۲۵ سال که پس از درگذشت محسن رسول‌اف به این جشن اضافه شده است، با حضور داوران بر بخش در رشته‌های کاریکاتور، گرافیک، عکس و فیلم اهدا شد.

چهار روز

انتشار گزیده دیباچه کتاب‌های «اسلامی‌ندوشن»

● شرق: گزیده‌ای از دیباچه‌های کتاب‌های دکتر محمدعلی اسلامی‌ندوشن در یک کتاب گردهم آمده‌اند. در کتاب تازه دکتر محمدعلی اسلامی‌ندوشن شماری از دیباچه‌هایش گردآوری شده که خواننده را با عمق سخن بزرگان فرهنگ و ادب ایران آشنای می‌کند. این دیباچه‌هایی است که بر کتاب‌هایی چون نامه نالمور (گزیده شاهنامه)، تامل در حافظ، باغ سبز عشق (گزیده‌مثنوی)، داستان‌داستان‌ها (رستم و اسفندیار) و زندگی و مرگ پهلوانان در شاهنامه نوشته است. خواننده با خواندن این دیباچه‌ها با آسمان پرستاره ادب فارسی بهتر آشنا شده و در واقع گزیده‌ای از نگرش نویسنده را در اختیار خواهد داشت. اسلامی‌ندوشن می‌گوید: «تمدن ایران، آنچه هست، مربوط به گذشته است. ما چیز چندانی اضافه نکردیم بنابراین به نظر من آنچه که لازم است و تاکنون صورت نگرفته شناساندن جوهره تمدن ایران است، جوهره فرهنگ ایران، که یک فرهنگ جهانی و همگانی است و از طریق عرفان ایران گسترده شده، و معروف‌ترین شعرش از سعدی است (بنی‌آدم اعضای یکدیگرند). گذشته از آن اصلاً روحیه عرفانی ایران است که جهانی فکر می‌کند، این اشتقاق‌ها و جدایی‌های آیینی و ملی و سلبقه‌ای و نژادی را رد می‌کند، بنابراین من گمان می‌کنم که این روح تمدن ایران به خصوص روح تمدن عرفانی ایران چیزی است که باید به دنیا شناسانده شود.» کتاب «دیباچه‌ها» توسط شرکت سهلمی انتشار منتشر شده است.

زیر آسمان فیروزه‌ای

«دریند» به جشنواره «دوویل» فرانسه رفت

● شرق: فیلم سینمایی دریند به کارگردانی پرویز شهبازی در بخش مسابقه شانزدهمین جشنواره فیلم‌های آسیایی دوویل اکران می‌شود. در بخش مسابقه این جشنواره به غیر از فیلم دریند، هفت فیلم برجسته از سینمای آسیا روی پرده می‌رود. دریند که در سی‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر جایزه بهترین کارگردانی را از آن خود کرده بود، تاکنون در جشنواره‌های بین‌المللی فیلم ونکوور، پوسان، شیکاگو، سن‌دیگو، چنای، مستقل‌های ژنو، گوتبورگ و همچنین جشنواره فیلم‌های ایرانی در براگ روی پرده رفته است.

جشنواره بهاره

ماکسیم

۲۵٪ تخفیف ویژه

فروشگاه های اختصاصی شرکت ماکسیم در تهران و شهرستان ها

۱. ماکسیم مرکزی: میرداماد، مجتمع کامپیوتر پایتخت

۲. ماکسیم میرداماد: نرسیده به میدان محسنی

۳. ماکسیم پاسداران: روبروی برج سفید

۴. ماکسیم پاسداران (باتوان): داخل برج سفید

۵. ماکسیم شهرک غرب: مجتمع تجاری میلاد نور

۶. ماکسیم قلهک: شریعتی، مرکز خرید قلهک

۷. ماکسیم قلهک (باتوان): شریعتی، مرکز خرید قلهک

۸. ماکسیم فاطمی: روبروی هتل لاله، مرکز خرید لاله

۹. ماکسیم اراک: خیابان دکتر بهشتی

۱۰. ماکسیم اسفهان: شیخ صدوق جنوبی

۱۱. ماکسیم اهواز: کانیانرس، موحدین، برج کوثر

۱۲. ماکسیم ایلام: بلوار امام علی، روبروی بیمارستان کوثر

۱۳. ماکسیم بابل: میدان اوقاف، خیابان مطهری

۱۴. ماکسیم بندرعباس: هتل بین المللی پنج ستاره هرمز

۱۵. ماکسیم رشت: بلوار گلزار

۱۶. ماکسیم زاهدان: بلوار جانبازان، نبش جانبازان ۱۹

۱۷. ماکسیم شیراز: بلوار زهد، هتل بین المللی پنج ستاره پارس

۱۸. ماکسیم قزوین: میدان عدل

۱۹. ماکسیم کرج: خیابان بهشتی، جنب هلال احمر

۲۰. ماکسیم کرمان: هتل بین‌المللی پنج ستاره پارس

۲۱. ماکسیم گرگان: خیابان امام خمینی

۲۲. ماکسیم مشهد: پروما، مجتمع تجاری پروما

۲۳. ماکسیم مشهد: بلوار خیام، هتل هما شماره ۲ (باتوان)

۲۴. ماکسیم مشهد: بلوار خیام، هتل هما شماره ۲ (آقایان)

۲۵. ماکسیم یزد: آیت‌اله کاشانی، جنب پارک هفتم تیر

۲۶. ماکسیم گنبد: خیابان مطهری

تلفن روابط عمومی: ۸۸۸۸۸۸۱۵

ماکسیم

COLLECTION

ماکسیم فقط در فروشگاه های ماکسیم عرضه می گردد